

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 88

Číslo 21

25. května 2008

Cena: 6 Kč

MINULOU SOBOTU SE V DEJVICÍCH KONALO 90. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

Pobožností na texty Neh 2,1-6.11 a 18 a 1 Pt 4,10-11 a písněmi 288 a 296 zahájil 90. zasedání ústřední rady pražský biskup ThDr. David Tonzar, Th. D.

Protože zástupce plzeňské diecéze ing. Václav Jiřinec ze zdravotních důvodů rezignoval na funkci člena ústřední rady, složil do rukou bratra patriarchy slib člena ústřední rady bratr Karel Denk. Tento nový 45letý člen ústřední rady je současně místopředsedou plzeňské diecézní rady. Pochází z náboženské obce Mariánské Lázně a je ředitelem lázeňských domů. Oba jeho rodiče jsou členy naší církve, kde byl pokřtěn jako dítě, aktivně však v církvi působil šestnáct let.

Vlastní jednání pak zahájil ideovým referátem bratr patriarchy Tomáš Butta. Podal mj. informaci o přípravách bohoslužby v Betlémské kapli 6. července a přípravách oslav výročí Husova sboru v Dejvicích. Dále informoval o návštěvě u starosty Prahy 6 Mgr. Tomáše Chalupy, kterou vykonal společně s ředitelem úřadu ústřední rady ThDr. Jiřím Vaníčkem a na které se dohodli na vzájemné spolupráci.

Ve finančním referátu, který vedla v nepřítomnosti finančního zpravodaje Mgr. Radka Zapletala ing. Miroslava Studenovská, bylo mj. schváleno doporučení náboženským obcím, aby u příležitosti mezinárodního dne

děti 1. června vykonaly sbírku, která by měla podpořit práci s dětmi.

V ekumenicko-zahraničním referátu, který vedl v nepřítomnosti brněnského biskupa ThDr. Petra Šandery bratr patriarchy, bylo projednáno oznámení o výběrovém řízení na funkci tajemníka ERC a přípis Evangelické lutherské církve v Bavorsku o žádostech na granty v roce 2008, které mají být podány do konce června.

V tiskovém a kulturním referátu, který vedla olomoucká biskupka Jana Šilerová, bylo projednáno usnesení brněnského diecézního shromáždění, které obsahovalo připomínky k obsahu a úrovni Českého zápasu. Ústřední rada usnesení předává jako podnět k projednání na konferenci.

V referátu liturgický, pastorační a svátostný život církve, který vedl královéhradecký biskup Štěpán Klásek, byl mj. vyhlášen Kazatelský cyklus na rok 2008/2009 na téma liturgie, připravený liturgickým sněmovním výborem. Ústřední rada také schválila záměr vydání informačního materiálu pro duchovní "Domácí násilí", který by měl především obsahovat právní aspekty a adresář míst, kde mohou prakticky pomoci.

V personálním referátu bylo mj. schváleno vysluhování svátosti jáhenského svěcení Mgr. Eleně Balenko z pražské diecéze po složení zkoušek před církevní komisí.

(red)

POUŤ ZA HUSITY DO "CIZINY"

V patnáctém století se husité během spanilých jízd dostali leckam, i tam, kde bychom je nečekali. I dnes se aktivity novodobých husitů neomezují na území České republiky. Koncertně poznávací zájezd členů náboženské obce Praha 1 – Staré Město měl čest navštívit sídla vídeňské a bratislavské náboženské obce. Je jasné, že po rozdělení Československa zůstala část naší církve na Slovensku. Je však překvapující, že i ve Vídni, kde sice Češi žijí, ale není jich dnes tolik, se obnovuje náboženská obec. Zájezd chrámového sboru Resonance a členů staroměstské náboženské obce reagoval na pozvání bratislavského biskupa ThDr. Jana Hradila, Th. D. Naše náboženská obec pomáhá s připravovanou rekonstrukcí. Bratislavská diecézní rada získala totiž možnost odkoupit zchátralý, památkově chráněný dům. Podarí-li se jej úspěšně restaurovat, může svým umístěním v historickém centru Bratislavy, dokonce nedaleko presidentského paláce, důstojně reprezentovat naši církev.

Druhého května jsme přijeli před polednem do Bratislavy a ubytovali jsme se v jedné z výškových budov města, v hotelu Kyjev. Pod vedením zkušené průvodkyně, sestry Balajkové, jsme odpoledne prošli historickým

centrem Bratislavy. Nevynechali jsme žádnou z důležitých památek: Primaciální palác, Starou radnici, Michalskou věž, korunovační katedrálu sv. Martina, Hviezdoslavovo náměstí se Slovenským národním divadlem. Klenbu brány Staré radnice rozezněly tóny dvou písní v podání Resonance pod vedením sbormistryně a členky rady starších Míly Pospíšilové.

Druhý den jsme plynouli jízdou po dálnici přešli přes slovensko-rakouskou hranici. Krajem zvaným Moravské pole, hustě posetým větrnými elektrárnami, jsme přijeli do Vídně, kde nás již očekával duchovní vídeňské náboženské obce, bratr Jiří Vohryzka. Prohlídku našeho kdysi hlavního města jsme zahájili v císařské letní rezidenci Schönbrunnu. Pak jsme se rozdělili na dvě skupiny, z nichž žádná nevynechala zdejší architektonické skvosty: univerzitu, Burgtheater, Hofburg, Graben či katedrálu sv. Štěpána. Bratr Jiří Vohryzka nás na závěr naší krátké návštěvy Vídně pozval do lutherské modlitebny, kde se jednou měsíčně scházejí naši vídeňští bratři a sestry k bohoslužbám. Ani v této modlitebně Resonance neodolala a v improvizovaném vystoupení přednesla několik písní včetně Husova chorálu Jezu Kriste,

Dokončení na str. 3

Náboženská obec Kostelní Lhota na výletě v jižních Čechách - návštěva Sboru Božích bojovníků v Táboře - viz str. 3

BESEDA V RUDNÉ U PRAHY

V úterý 13. května se v prostorách školy v Rudné u Prahy konala beseda s občany, na kterou byl pozván bratr patriarchy ThDr. Tomáš Butta, bratr pražský biskup ThDr. David Tonzar a farář, který zde působil, bratr Mgr. Lumír Čmerda.

Hosty přivítala v Rudné předsedkyně zdejší rady starších, sestra Milena Havlůjová. Slova se nejprve ujal bratr patriarchy a připomněl rok 2008 jako datum, na které připadají kulatá výročí mnoha událostí české historie, včetně velmi významného roku 1918, spojeného se vznikem Československé republiky. Informoval o tom, že pro naši církev je vznik samostatné republiky, nezávislé na rakouském mocnářství, podstatný; teprve nová politická situace totiž umožnila vznik Církve československé, která chtěla jít s dobou, stavět na odkazu Husa, Komenského a jiných učenců, o kterých se v Římskokatolické církvi příliš nemluvalo. Je proto pochopitelné, že naše církev si velice váží prvního československého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka, každoročně si připomíná datum jeho narození a v některém sboru naší církve je možno vidět i Masarykův portrét.

Pražský biskup se ve své promluvě věnoval dějinnému pozadí vzniku naší církve, zmínil mnohé mezníky v historii země koruny české, jako například příchod Cyrila a Metoděje, "zlato-bulu" i zcela zásadní roli husitství. Zdůraznil, že ačkoli v českém státě vedle sebe žili lidé různých vyznání, na evropské poměry se tak dělo v neobyčejném míru, který byl násilně narušen rekatolizací a vyústil v rozptýlení značné části české populace po celé

Evropě. Tuhé poměry se uvolnily až po roce 1800, kdy prorazili první reformátoři (jako Bernard Bolzano) uvnitř Římskokatolické církve, a na začátku 20. století, kdy vzniká Jednota duchovenstva, která však nemá nijak jednoduchý osud. Bratr biskup upozornil, že moderní doba postrádá ideál a cíl života, a my jako církev bychom si měli být vědomi, že jsme nositeli odkazu našich předků.

V následné diskusi se probíralo několik témat - na začátku "vznik a život náboženské obce v Rudné". Pozemek určený k výstavbě sboru obdržela církev darem od sedláka Blažka, který hned po sklizni roku 1924 za tímto účelem věnoval pole, a již 1. listopadu téhož roku se v novém sboru konaly první bohoslužby. Zajímavostí je, že se jedná o sbor naší církve, který byl vyměřen přímo prvním patriarchou dr. Karlem Farským, přesně pro potřeby nové náboženské obce; samotný návrh budovy byl pak zdarma vyprojektován architektem Bílkem. V Husově domě v Rudné se svého času zastavil i Tomáš Garrigue Masaryk s ministerským předsedou Švehlou - existuje o tom zápis a fotografická dokumentace v kronice města.

Nejvýrazněji pak dominovala otázka církevních restitucí a narovnání vztahů církve - stát. Bratr patriarchy připomněl, že Církev československá neměla ve svých počátcích žádný majetek, všechny peníze získala z darů svých členů, kteří se na vybudování sborů museli sami podílet a náboženské obce se často zadlužily. Stávalo se, že se složili na pozemek, který stát později zabavil nebo "odkoupil" za značně nevýhodných podmínek.

Z těchto a dalších důvodů má chystaný zákon o odškodnění církví pro naši církev také značný význam. Jedna z účastnic besedy se následně přihlásila do diskuse a vysvětlila posluchačům, že ona jako soukromá restituentská byla státem po sametové revoluci hrubě ošizená, jí nárokován pozemky byly neskutečně podhodnoceny a nakonec odkoupeny spekulanty, takže v konečném důsledku obdržela náhradu za své majetkové nároky vskutku směšnou částku; nechápe tudíž, proč by církve měly mít nějakou výjimku. Bratr farář Mgr. Lumír Čmerda se přihlásil do diskuse hned poté a uvedl výslovně jako svůj osobní názor dvě věci: za prvé, že vypořádání státu se soukromými restituenty je sice více než nemorální, nicméně takový zahříklý přístup občanů je poněkud neko-legiální a evokuje typicky českou nepřejícnost; za druhé, že kvůli 83 miliardám pro církve se lidé zlobí, ale už dnes nikoho netrápí, že například při procesu odstátnování bank před několika lety bylo kvůli průtahům zbytečně vydáno 400 miliard z kapes daňových poplatníků. Bratr biskup Tonzar pak ještě na příkladu vlastní diecéze vysvětlil, v jakých hodnotách se pohybují reálné částky na udržování církevních objektů a že pokud by zákon o církevních restitucích prošel, rozhodně tomu není tak, že by naše církev najednou dostala ohromnou částku peněz, s nimiž by se dalo zcela volně nakládat.

Na závěr si bratr patriarchy a bratr biskup prohlédli Husův dům na pozvání místní sestry farářky Mgr. Libuše Voďáčkové.

Petra Štěpánová

Malé úvahy o toleranci 27

Televizní reportérka vyslovila termín "služebníci Boží" s tak hlubokým opovržením, že mne zamrazilo v zádech. O co šlo? O peníze. V očích veřejnosti o závrtné částky, navíc o jistý příjem pro církev po dobu šedesáti let. Zatím to nevyšlo. Otázka církevních restitucí byla opět odložena, tentokrát na červen.

Církevní restituce, to je nesmírně bolavá a složitá záležitost. Všechny výzkumy veřejného mínění pak signalizují hlubokou nechuť voličů k řešení těchto otázek. Pokud to odhaduji správně, k dohodě tak jako tak nedojde.

Nečekejte ode mne v této věci úvahu na téma kolik, kdy, jak a zač. Nevím. Popravdě řečeno, nemám žádnou konkrétní představu o tom, jak to udělat, aby to bylo dobře. Jedno však vím docela jistě – a to, že pokud někdy byla doba k řešení této otázky skutečně nejméně vhodná, tak je to právě teď. Potravinové se zdražují, cena pohonných látek roste, lidé jsou roztrpčení, mnozí mají strach z nejisté budoucnosti. Banky sice vydělávají, ale úroky z těžce naspořených částek jsou vzhledem ke stoupající inflaci tak nízké, že to až odporuje dobrým mravům. Do toho všeho se rodí spousta miminek a babičky najednou otevírají peněženky daleko obezřetněji než kdykoli předtím. Nedá se nic dělat. Musí myslet i na sebe.

Nebudu nařikat, vcelku se nám daří docela dobře a mnoho lidí mělo v minulosti i štěstí. Jedni restituovali, druzí privatizovali, někdo si víc než dobře vydělal za hranicemi. Jenže zůstalo mezi námi i mnoho těch, kteří mají smůlu. Pořád jenom vytloukají klín klínem, případně byli ožebračeni různými podvodníky, někdy je přivedla na mizinu vlastní rodina. K tomu všemu se ještě zvyšuje nájemné. Jedna rodinka si najala právníka, aby je obhájil před "zlým domá-cím". Povedlo se, vyhráli. Jenže právník jim za své služby naučto-val přesně tolik, o kolik bylo nájemné sníženo. Nula od nuly posla a zbyla jenom hořkost a nejistota.

Být pastýřem těchto ovcí není snadná záležitost. Když se porozhlédnu po našich sborech, většinou sedí v lavicích jenom ti, kteří toho nemají příliš nazbyt. Daňové asignace od těchto lidí by asi církvě moc nepomohly. Mezitím pokračují diskuse o církevním majetku, příjmech a náhradách, kterým většina lidí moc nerozumí. Uvědomuji si však, jak ty všechny tahanice poškozují církev a někdy i vyprazdňují lavice před kazatelnou. A tak se modlím, aby nás Pán Bůh neopustil a dal těm, kteří o věcech rozhodují, dostatečnou moudrost.

Jindřiška Kubáčová

Předěl Miroslav Matouš

V úzkém průchodu života
potkává se zrození
a skon.

Na zemi je vidět stín
a na vodě odraz toho,
co pomíjí.

Osa smrti
rozdvojuje ve jsoucnu
přímkou bytí.

V nebetyčnu
otevřel Bůh bránu
a bezedno překlenul mostem.

Tenká trhlina
odděluje dvojí svět,
zjevný zde, tajný tam.

Člověk odchází na věčnost
plností svých let,
zhuštěných poslední vteřinou.

Připomenutím smrti
co oáza naděje
klene se hřbitov.

Ve chvíli skonání
navrací se číše světa
a víno Bohu.

Být ve stínu znamená
vědět o světle,
být ve tmě nikoli.

Nemůže zahynout
ustrnutím času,
co oplakává lásku.

Svatá záře
vyvádí šero smutku
ze tmy truchlení.

Smrt hlásá vítězství
nad kuklou,
odkud vyletěl motýl.

Z kazatelského plánu

2. NEDĚLE PO SVÁTCÍCH SVATODUŠNÍCH

A proto ten, kdo si myslí, že stojí, at' si dá pozor, aby nepadl.

1 K 10,12

První čtení: 1 K 10,12-13

Druhé čtení: Fp 2,12

Evangelium: J 6,37-40

K obětování: J 6,68-69

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Náš církev náleží k reformačním církvím, které mají za základ zbožnosti Písmo svaté. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny. Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí s Bibli. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamýšlení a modlitbě.

(pokračování z minulého čísla)

Ďábel – satan 2

Rozsévač. Ďábel vyrve Boží sémě ze srdce.

L 8,4-8.11-15

Poslední soud. Ti na levici přijdou do věčného ohně připraveného ďábla.

Mt 25,31-46

Pán Ježíš satanovu moc omezoval, kazil skutky ďáblů. Vyháněl z nemocných demony, zlé duchy, kteří byli podle tehdejších představ příčinou nemoci.

Posedlí v Gadaře.

Mt 8,28-34

Posedlý chlapec.

Mt 17,14-18

Žena úplně sehnutá, kterou držel satan spoutanou po osmnácti let.

L 13,10-17

Ďábel je někdy označován jako "ten zlý".

Mt 6,13; 2 Te 2,8-10

Petr chtěl odvrátit Ježíše od jeho mesiášské cesty utrpení a násilné smrti. Pán ho proto nazval satanem.

Mt 16,23

Pán předvídá Jidášovu zradu: Nevyvolil jsem vás dvanáct? A přece jeden z vás je ďábel.

J 6,70-71

Ďábel vložil do srdce Jidáše Iškariotského, aby Ježíše zradil. Co vkládá ďábel do našeho srdce?

J 13,1-2

Vzkříšený Ježíš se zjevil Saulovi – Pavlovi a poslal ho k pohanům, aby je obracel ze tmy ke světlu, od moci satanovy k Bohu.

Sk 28,18

Kdo se dopouští hříchu, je z ďábla. Kdo je narozen z Boha, nedopouští se hříchu. Děti Boží a děti ďáblů.

1 J 3,7-12

Satanský hřích má různou podobu: Prodlužovaný hněv.

Ef 4,26-27

Pýcha.

1 Tm 3,1-7

Klevetění, plést se do cizích věcí a mluvit, co se nepatří.

1 Tm 5,15

Bludy.

1 Tm 4,1

Hádky s odpůrci.

2 Tm 2,25

Lež a vraždy.

J 8,44

Satan se převléká za anděla světla.

2 K 3,15

V poslední době vezme na sebe podobu antikrista.

1 J 2,18; 4,1-3

Je označován jako "ten dávný had, veliký drak".

Zj 20,2

Jan ve svém vidění spatřuje bitvu na nebi; Michael a jeho andělé se utkají se satanem.

Zj 12,7-12

Konec ďábla. Svůdce ďábel bude nakonec uvržen do jezera, kde hoří síra.

Zj 20,10

Ale dosud působí ve světě moc zla. I mezi námi ďábel jako lev řvoucí obchází a hledá, koho by pohltil.

1 Pt 5,8-9

Naše výzbroj proti ďáblovým svodům: pás pravdy, pancíř spravedlnosti, obutí ke službě evangeliumu, štít víry, přílba spasení a meč Ducha.

Ef 6,10-17

***

Samota

Těžká samota

Mojžíš pocituje tíhu zodpovědnosti. Říká Hospodinu: „Nemohu sám unést všechno tento lid, je to nad mé síly.“ Bůh mu poradí. A Mojžíš podle jeho pokynu shromáždí 70 starších, kteří jsou mu ku pomoci.

Nu 11. kap., zejména verš 14
Elijáš si zoufá: „Jako Hospodinův prorok zbývám už já sám.“ Královna Jezabel dala vyhladit všechny Hospodinovy proroky a Baalových proroků bylo 450. Elijášův zápas na Karmelu.

1 Kr 18. kap., zejména verše 4 a 22
Jeremjáš. Těžký je úděl proroka. Jeremjáš zůstane osamělý. Jeho vnitřní zápas.

Jr 15,10-21; 16. kap.; 20,7-18

Texty vybrala:

Jiřina Kubíčková

(pokračování předešlé)

Nad Písmem

KDO KE MNĚ PŘIJDE, TOHO NEVYŽENU VEN J 6,37-40

Evangelium 2. neděle po svátcích svatodušních předkládá k zamýšlení slova významného ujištění: „Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně, a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven, neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mne poslal...“

Tato slova Ježíš adresuje zástupům, které se po události rozmnožení chlebov v předcházejících verších vydaly Ježíše hledat. Zástupy jdou za Ježíšem fascinovány zázrakem rozmnožení chlebov, ale nedokážou se zorientovat. Zázračné rozmnožení chlebov nestačí. Lidé chtějí nějaké zvláštní znamení, které by zastínilo všechno, co už Ježíš vykonal, a co by jim pomohlo překročit překážku Kristova lidského původu a uznaní jej jako Boha.

Ježíš se proto vyhýbá zbytečným diskuzím a snaží se Židy přivést k poznání jejich vlastní zatvrzelosti tím, že jim vysvětluje podmínky, za kterých je možné v něj uvěřit, ale kontakt není navázán. Lidé nejsou schopni překonat svůj úzký životní obzor a přejít na rovinu víry – vnímat události života z pohledu věčnosti.

Dva tisíce let nestačily na to, aby se něco změnilo na tomto způsobu vnímání lidí. Život ve světě nás učí nepřirozeným, instinktivním reakcím. Utíkáme ke zlobě, paranoii, ospravedlňování nebo jiné formě strachu. Zvykáme si na nepřirozené myšlení a naše přirozené myšlení pokládáme často za nepřirozené.

A přitom tu nejsme od toho, abychom napravovali, měnili nebo znevažovali

ostatní. Jsme tu proto, abychom se navzájem podporovali, odpouštěli si a uzdravovali se.

Kristus nabízí tomuto světu sebe a upozorňuje na to, že nikoho, kdo k němu přijde, nevyžene ven.

Ve druhém biblickém čtení dnešní neděle (Filipským 2,12) apoštol píše: „A tak, moji milí, jako jste byli poslušní – nikoli jen v mé přítomnosti, ale nyní mnohem více v mé nepřítomnosti – s bázni a chvěním uvádějte ve skutek své spasení.“ Apoštol zadává velký úkol. Nepřešlapovat na jednom místě, duchovně nestagnovat. Být strážcem vlastní duše.

Duchovní vývoj je jako detoxikace. Špína musí vyjít na povrch, abychom se jí mohli zbavit.

Duch svatý nás nemůže zbavit toho, čeho se sami nechceme vzdát. Nebude působit bez našeho svolení. Nemůže bez něj odstranit charakterové vady, neboť by tím narušoval naši svobodnou vůli. Ať jsou modely našeho chování jakkoli chybné, zvolili jsme si je sami a on nás nebude násilím nutit k jejich změně.

Ke změně dojde až na základě našeho rozhodnutí uzdravit se a změnit. Podstatné je, že se chci uzdravit a požádám Boha, aby mi pomohl.

Jako křesťan už nejsme otroci svého negativního způsobu myšlení a chování.

Kristus nás osvobodil od moci hříchu. Máme svobodu se rozhodovat, jak budeme reagovat.

Máme svobodu se rozhodovat, jestli se budeme srovnávat s druhými.

Máme svobodu se rozhodovat, jestli ve svém srdci dáme prostor hněvu a hořkosti, nebo jestli budeme odpouštět těm, kdo nás urážejí, zraňují, nebo klamou.

V Kristu jsme novým stvořením, a tak můžeme odkládat to, co nás brzdí a zatěžuje.

Už nemusíme ve svých myšlenkách trpět stará zranění, nemusíme chodit s rancem vin druhých lidí. Můžeme odložit zklamání ze sebe i výčitky vůči sobě samým. Ne potlačit, ale složit pod křížem u Krista, který slíbil, že nám naše hříchy odpouští, že prostě zmizely v nehlubším moři.

Lenka Palčovičová

Věřím ve svatého Ducha

Věřím, že může zbořit mé předsudky
Věřím, že může změnit mé návyky
Věřím, že může přemoci moji lhostejnost
Věřím, že mi může dát fantazii k lásce
Věřím, že mě může varovat před zlým
Věřím, že mi může dát odvahu k dobrému
Věřím, že může zvítězit nad mým smutkem
Věřím, že mi dá lásku k Božímu slovu
Věřím, že mi může dát sílu v utrpení
Věřím, že může proniknout celou mou bytostí.

Karel Rahner

VYHÝBÁ SE PRÁCI. ÚLISNÝ JAKO ÚHOŘ.

Takto stroze charakterizoval jeden z bachařů při kázeňském řízení nedobrovolný pobyt bratra faráře Jana Kříneckého v NPT - Nápravně pracovní tábor Valdice. Jan Křínecký byl totiž v dubnu 1954 za tzv. protistátní činnost zatčen a následně odsouzen Krajským soudem v Ústí nad Labem k 6 letům odnětí svobody.

V těchto dnech (21. května) je tomu právě sto let, co se Jan Křínecký, tehdy ještě s příjmením po polském tatínkovi Čiolek, narodil v Čejtičkách u Mladé Boleslavi. Po absolvování obecné školy a klasického gymnázia nejprve pracoval jako pomocný učitel na Mladoboleslavsku a Českolipsku. A právě v této době u něho pravděpodobně uzrávala myšlenka na studium teologie a kněžské povolání. Husovu československou evangelickou fakultu bohosloveckou dokončil v roce 1938. Hned téhož roku byl br. biskupem Stanislavem Kordulem vysvěcen na kněze ČCS a ustanoven jako zastupce faráře v Polici nad Metují. V náboženské obci sloužil až do prvního zatčení gestapem v březnu 1943. Následovalo přes rok trvající věznění a po propuštění stálý dozor gestapa až do skončení války. K duchovenské službě se bratr farář nakrátko vrátil po osvobození a pak až v roce 1948. Ve dvouletém mezidobí vykonával Jan Křínecký funkci okresního tajemníka pro Československou národně socialistickou stranu ve Frýdlantu v Čechách. Od roku 1950 až do svého druhého zatčení StB zastával funkci faráře v náboženské obci Duchovo. Již z dob studií se Jan Křínecký znal s naším pozdějším dlouholetým farářem v Chomutově Oldřichem Ptáčkem. Ten měl dle vyšetřovacího spisu Jana Kříneckého koncem roku 1953

získat pro činnost v ilegální organizaci "LEGIE SVOBODY - DAAK". Za tím účelem mu sjednal schůzku s dalším členem této organizace Svatoplukem Vaškem, která se v listopadu 1953 podle všeho opravdu uskutečnila. Na schůzce byl Jan Křínecký informován, že "LEGIE SVOBODY - DAAK" usiluje o zvrát lidově demokratického zřízení v Československu a že k tomu chce využít nastávajících voleb v roce 1954. Současně obdržel informaci, že ilegální organizace je rozvětvena po několika okresech ústeckého kraje a s bratrem farářem je počítáno jako s vedoucí osobou pro vytvoření dílčí organizace pro duchovský okres. Zároveň Jan Křínecký na schůzce obdržel asi dvacet kusů letáků nadešpaných "OBČANÉ ČESKOSLOVENSKÝ" a rámcový program a organizační řád "LEGIE SVOBODY - DAAK". Zde končí veškerá "provinění" bratra faráře Jana Kříneckého, neboť dále v žádné tzv. protistátní činnosti nepokračoval a žádnou další iniciativu v tomto směru nevyvíjel. Jak však můžeme vidět z následujících vět, obžaloba vedená proti Janu Kříneckému a další člence "DAAKU" Julii Pruknerové viděla celou věc poněkud jinak: „Jak bylo již uvedeno, tato protistátní organizace "DAAK" byla založena za účelem verbování protistátních, reakčně zaměřených živlů, zvláště pak z řad bývalých soukromých podnikatelů a zkrachovalých buržoazních intelektuálů, za účelem rozmnožování a rozšiřování protistátních letáků, provádění rozvratné propagandy a vyhrožování pracujícím. Jako program si tato organizace vytýčila, že v naší zemi bude zničeno lidově demokratické zřízení, znovu nastolen kapitalismus, likvidována národní

svoboda a státní samostatnost a náš lid, že bude znovu uvržen pod komando a do područí imperialismu. S těmito úkoly a cíli byli oba obvinění dokonale obeznámeni, i když nelze říci, co se týče jejich osob, že jsou typickými třídními nepřáteli. Přesto souhlasili s činností této protistátní organizace a ba naopak, stali se jejími aktivními členy, neboť oba přislíbili a také plnili jim uložené úkoly...“

Jak již bylo řečeno, vynesený rozsudek nad Janem Kříneckým zněl 6 let těžkého žaláře. Bratr farář si kromě šesti měsíců celý trest odpykal a to převážně v NPT Valdice. Nejen, že byl bratr farář během věznění odloučen od své devítileté dcery Bohdanky, ale rozpadlo se mu i manželství a během výkonu trestu se setkal jen jednou se svojí matkou a neteří. Pro mnohé politické vězně to byly právě zpřetrhané rodinné vazby, co jim způsobovalo mnohonásobně větší bolest nežli ponižování a příkoří ze strany vyšetřovatelů a bachařů. A právě tento fakt lze tudíž považovat za jedno z kardinálních provinění komunistického režimu.

Dnem propuštění bratra faráře Jana Kříneckého se stal 7. říjen 1959. Odjel pravděpodobně ke své matce do rodiny v Čejtičkách. Zde se uzavírají dostupné prameny o životě tohoto bratra v Kristu. Obracím se proto s prosbou na všechny sestry a bratry, kteří by mohli jakkoliv pomoci autorovi tohoto článku s vyhledáváním dalších životních osudů bratra faráře Jana Kříneckého-Čiolka i další po únoru 1948 perzekvovaných a vězňů členů církve, aby mne kontaktovali. Děkuji.

Martin Jindra
(tel. 736 469 248)

(mail: martinusjindra@seznam.cz)

125 let od narození Václava Talicha

Václav Talich byl synem učitele hudební školy a regenschoriho Jana Talicha, od něhož získal základy hudebního vzdělání. V letech 1897-1903 studoval na pražské konzervatoři houslovou hru u Jana Mařáka a O. Ševčíka. Ihned po absolutoriu byl přijat do Berlínské filharmonie a záhy se stal jejím koncertním mistrem. Po roce se ze zdravotních důvodů vrátil zpět do Čech, už s přáním stát se dirigentem. V sezóně 1904-05 byl koncertním mistrem opery v Oděse, politické nepokoje ho vypudily a následující rok učil na hudební škole v Tbilisi, v letech 1908-12 byl dirigentem Slovinské filharmonie v Lublani. V prosinci 1917 dostal Talich poprvé možnost dirigovat jako host Českou filharmonii. Nejprve v ní působil pod vedením Ludvíka Čelanského, v letech 1919-41 byl jejím uměleckým šéfem. Mezinárodní hudební festivaly v polovině 20. let k němu obrátily pozornost hudební veřejnosti. Působil v Anglii, ve Škotsku, a zvláště ve Švédsku, kde od roku 1926 po 10 let pravidelně čtyři měsíce v roce působil v čele orchestru Konzertvöeningen ve Stockholmu. V říjnu 1935 nastoupil jako tzv. "správce opery" Národního divadla a vedl ji až do května 1945. Repertoárově navázal na linii Ostrčilovu s preferencí české opery a posílil soubor o vynikající síly: Zdeňka Chalabalu povolal jako dramaturga a dirigenta, mezi sólisty přivedl M. Podvalovou, M. Tauberovou, B. Blachuta, E. Hakena a další. Tvrdou prací a zvýšenými uměleckými nároky povzněl v době první republiky Českou filharmonii mezi přední světové symfonické orchestry.

Životní ořes přinesly Talichovi první dny osvobození v květnu 1945, kdy nebyl pro údajné kolaborantství s Němci (musel za války vystoupit s Českou filharmonii v Berlíně za účasti Goebbelse a dalších představitelů nacistické strany) vpuštěn do budovy Národního divadla. O několik dní později byl při setkání se Z. Nejedlým u Smetanova hrobu na Vyšehradě tímto komunistickým ideologem obviněn, že prováděním Smetany za nacistického režimu zneužil českou hudbu. 16. května 1945 byl v Berouně zatčen, četníky veden přes město a eskortován do pankrácké věznice. Protestní dopis členů České filharmonie z 29. května předsedovi vlády Z. Fierlingerovi zůstal bez odezvy. Po osmi týdnech věznění byl Václav Talich propuštěn na příkaz prezidenta Beneše. K soudní žalobě proti němu pro nedostatek důkazů nedošlo, tzv. čestný soud při Svazu výkonných hudebních umělců došel v listopadu 1945 k závěru, že Talicha nelze vinit ani v nejmenším z nečeského chování.

Na koncertní pódium se Talich vrátil v září 1946. Tehdy už mohl veřejnosti prezentovat i práci Českého komorního orchestru, který vytvořil převážně ze svých žáků (1946-48 opět učil na konzervatoři a na AMU). Od prosince 1946 znovu působil ve filharmonii, od července 1947 byl znovu uměleckým vedoucím opery ND. Jakmile se však po komunistickém puči v únoru 1948 stal Nejedlý opět ministrem kultury, byl Talich okamžitě z ND a filharmonie vypovězen. Na sklonku roku 1949 přijal pozvání ze Slovenska a v Bratislavě řídil do r. 1952 komorní orchestr a pak i Slovenskou filharmonii (k jeho nejlepším odchovancům patřil dirigent Ladislav Slovák) a učil na VŠMU. Od roku 1954 směl opět nahrávat a veřejně koncertovat s Českou filharmonii, v prosinci 1955 vystoupil naposledy.

(red)

POUŽ ZA HUSITY DO "CIZINY"

Dokončení ze str. 1
šedý kněz.

Třetí den pobytu jsme zajeli na nejzazší cíp hranice Slovenska, pod impozantní rozsáhlé trosky hradu Děvína u soutoku řek Moravy a Dunaje. Na skále nad soutokem kdysi bývalo keltské opidum, pak zde přebývali Germáni, Římané si zde vybudovali vojenskou stanici. Na stejných skaliskách čněla i velkomoravská Rostislavova pevnost. Naposled zde byl vybudován uherský hraniční hrad, mnohokrát pak slohově upravovaný, aby nakonec do nynější podoby zříceniny byl uveden Napoleonovými voják. Na oběd jsme šli pěšky kolem soutoku řek. Tam, kde kdysi stály vojenské

strážní věže armád studené války a ostatní drát, stojí dnes betonový památník, na jehož vnitřních stěnách, symbolicky zbrzděných výstřely ze samopalů, jsou uvedena jména těch, kteří zde byli zavražděni totalitní mocí při pokusu o únik za svobodu. Dnes po vstupu Slovenska do Schengenu lze klidně Moravu přeplavat a v Rakousku se třeba klidně opalovat. Závěr návštěvy Bratislavy patřil bohoslužbám v dočasném sídle bratislavské náboženské obce, v lutherském tzv. "Malém kostele". Liturgii vedl bratr biskup Jan Hradil, kázal bratr farář Lumír Čmerda, přímluvně modlitby pronesl bratr Jiří Vohryzka. Ihned po bohoslužbách se konal ho-

dinový koncert chrámového sboru Resonance pod taktovkou Míly Pospíšilové. Při něm zazněly husitské chorály, české, slovenské a moravské lidové písně i melodie z muzikálů a černošské duchovní zpěvy. Nakonec zpěváci přednesli jakousi svoji znělku, píseň: Music is my Life, Hudba je můj život. Nepředstíraně srdečný potlesk nám naznačil, že pro posluchače nejsme jen nějací pražáci, nýbrž bratři a sestry ve společné víře, členové a členky téže církve.

Marián Šprta
***

Ďakujeme

Náboženská obec v Bratislavě tímto děkuje Náboženské obci Praha 1 - Staré Mesto za překrásný koncert. Přišlo cca 40 příslušníků náboženské obce Praha 1 - Staré Mesto potešit v priebehu bohoslužieb koncertným vystúpením sboru Resonance. Krása zážitku, umocnená múdрым výberom skladieb, bolo doložená neochotou poslucháčov odísť domov. A tak pridávali a my sme sa tešili. Je nutné tiež zmienit' krásnu kázeň brata farára ThMgr. Lumíra Čmerdu, ktorý s vtipom sebe vlastným nás v kázni upozornil, že okrem obnovy náboženských obcí na Slovensku je potrebné prehliť duchovný život. Výkladom Písma Svätého nám pripomenul, že Ježiš za svojho života vyhnal "kupčíky" z chrámu. Aj jemu ďakujeme.

NO Bratislava

Po stopách husitů do jižních Čech

Sestry a bratři, milí čtenáři, chtěla bych se s vámi podělit o krásný zážitek z poznávacího zájezdu do jižních Čech. Naše náboženská obec připravila poznávací zájezd s cílem navštívit místa působení Mistra Jana Husa a místa husitského života. Protože jsme v autobuse měli volná místa, připojili se i věřící z náboženských obcí Nymburk a Čelákovice - autobus byl zcela zaplněn. Zájezd do Tábora, Chýnova a na Kozí Hrádek se uskutečnil 22. dubna. Po ne zcela optimistické předpovědi počasí jsme kolem 9. hodiny dorazili na okraj města Tábor, kde už na nás netrpělivě čekala sestra farářka Eva Červená, která s námi celý výlet absolvovala a stala se nám skvělou průvodkyní. Proto bych jí chtěla touto cestou jménem všech zúčastněných z celého srdce poděkovat, že si na nás udělala čas a obcerstvila našeho ducha i tělo nejen svými modlitbami a zpěvem. Kolem 19. h jsme se všichni vrátili do svých domovů a každý si z výletu přivezl určité krásný prožitek a nové poznání. Počasí se vydařilo, výlet se líbil, a proto jedeme v říjnu znovu.

Za NO Kostelní Lhota pastorační asistentka Radka Výborná

ZPRÁVY

Nekrolog

So skutečným smútkom musíme oznámiť, že dňa 25. apríla zomrel vo veku 83 rokov popredný člen našej cirkvi v Slovenskej republike prof. RNDr. František Strmiska, CSc., člen diecéznej rady Bratislava. Rozlúčili sme sa s ním 29. apríla v bratislavskom krematóriu. Ostáva nám len poďakovať za krásne chvíle a múdrosť, s ktorou rozhodoval v začiatkoch obnovenej ČCŠH na Slovensku. Vždy s úsmevom. Vždy s pýchou nad tým, že jeho trabant je najspolahlivejšie auto z áut. Zúčastňoval sa tiež popredných podujatí cirkvi – dva snemy a iné.

Ďakujeme za to, že bol a že bol s nami.

DR Bratislava

Ozdravný pobyt v Betlému

Srdečne zveme k ozdravnému pobytu ducha i tela ve dňoch 15. června (zahájený v nedelju večer) až 22. června (konec po bohoslužbe) v zariadení diecézy Hradec Králové Betlém v Janských Lázních. Biblii, Zpěvník a chuť si spoločne zazpívať s sebou. Prihlášky prijímá do 31. května Josef Špak, Buchovcova 1, 130 00 Praha 3-Žižkov, tlf: 271 770 606, 728 946 488, e-mail: spakovi@iol.cz.

(jš)

Přibyslav 2008

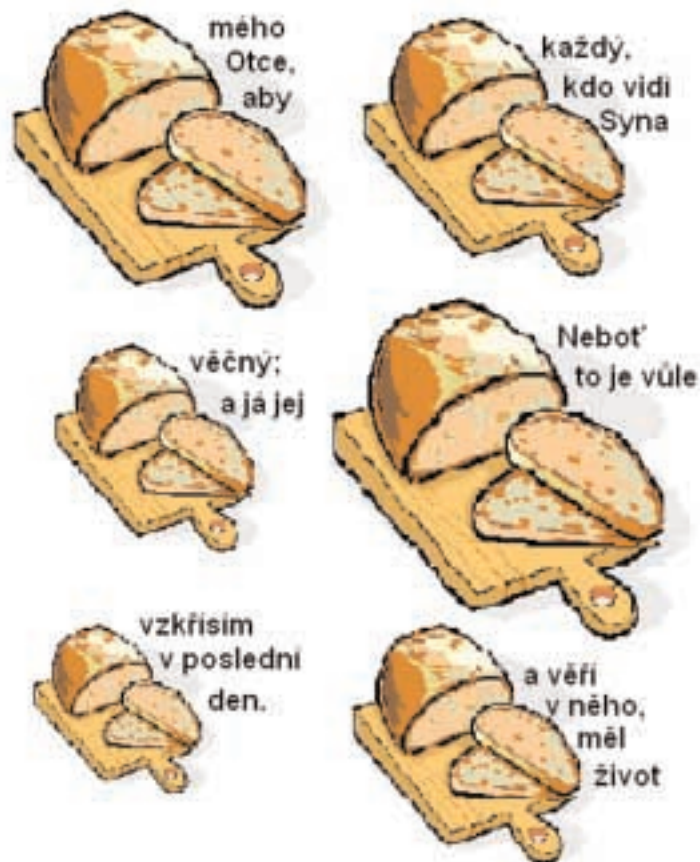
Setkání dětí Přibyslav 2008 se uskuteční ve dnech 16. - 23. srpna pro starší děti ve věku 8 - 15 let v naší krásné

(ft)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

CHLĚB ŽIVOTA

„Já jsem chléb života,“ řekl Pán Ježíš. Jak pokračoval, se dozvíte, když seřadíte části věty podle velikosti obrázků od největšího k nejmenšímu.

(Řešení z minulého čísla: Vy jste světo světa.)

Jana Krajčířiková

KŘESŤANSKÁ TURISTICKÁ AGENTURA MESITES
již devátý rok nabízí ubytování
v apartmánech u moře v Chorvatsku
za skvělé ceny!

www.mesites.cz

Využitím našich služeb současně podpoříte misijní práci manželů Dohnalových v Chorvatsku. Objekty jsou ideální pro rodinnou, sborovou dovolenou i dovolenou studentů a mládeže. Objednávejte, dokud jsou ještě volné termíny!

info@mesites.cz

kata.mesites@seznam.cz

GSM +38591 5659536

Skype: katadohnal

inz.

církevní chaloupce. Dům není úplně opraven, ale je obyvatelný, máme sprchy, WC, zařízenou kuchyň, skvělého kuchaře! Spaní v pokojících po pěti ve spacáku.

Program má duchovní základ a snad zábavnou formu, ráno a večer zpívání a modlitba v kapli, seznamování s Biblií, hry a soutěže, výlety, koupání (bazén na zahradě), výtvarná činnost, ohně atd. Cena za pobyt je 1000 Kč. Nástup v sobotu odpoledne, děti můžete přivést autem (spojeno s prohlídkou budovy a odborným výkladem), je zde také dobré vlakové spojení a nádraží blízko (vyšleme spojky). Vezměte si spacák, dobré boty, sandále, plavky, pláštěnku, pro jistotu teplé oblečení, potřeby osobní hygieny. Neberte nic cenného.

Kontakt: František Tichý, Komenského 20, 586 01 Jihlava, tel. č. 567 303 853, mobil 736 265 817.

Nabízíme sedadla

Náboženská obec ve Slaném nabízí dřevěná řadová sedadla se sklopnými sedáky (bývala dřívě například v kině) k prodeji za symbolickou cenu 5 Kč za sedadlo. V každé řadě jsou čtyři sedadla, celkem máme 25 řad. Bližší informace: tel. 312 524 063, mail: doubravka.geol@seznam.cz

(pp)

Májová Na Zderaze

Náboženská obec Praha 2-Nové Město, Resslova 6, srdečně zve na májovou pobožnost dne 29. května v 17 h. Ve Sboru knížete Václava Na Zderaze bude sloužit Mgr. Renata Krausová.

(eb)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 26. 5. – 20 h

Bach, Händel, Orff
Prague Brass Ensemble,
J. Kalfus – varhany

* 27. 5. – 14 h

Benefiční koncert
Trinity Concert Band (Anglie)

* 27. 5. – 17 h

Bach, Franceschini, Purcell
M. Pšenička – varhany,
Z. Šedivý – trubka,
J. Šedivý – trubka

* 28. 5. – 17 h

Vierne, Händel, Mozart
H. Jonášová – soprán,
B. Rabas – varhany

* 29. 5. – 17 h

Bach, Bizet, Dvořák
O. Kvěch – varhany,
P. Červinka – baryton

* 30. 5. – 17 h

Bach, Telemann, Händel
M. Šestáková – varhany,
V. Kozderka – trubka

* 30. 5. – 20 h

Bach, Vivaldi, Mozart
Consortium Pragense Orchestra,
Y. Škvárová – alt,
M. Laštovka – trubka

* 31. 5. – 17 h

Bach, Vranický, Beethoven
České smyčcové trio

* 31. 5. – 20 h

Bach, Vivaldi, Mozart
Consortium Pragense
Orchestra, Y. Škvárová – alt,
M. Laštovka – trubka

* 1. 6. – 17 h

Mozart, Händel, Franck
Prague Mozart Trio,
Y. Škvárová – mezzosopran

* 1. 6. – 20 h

Bach, Orff, Liszt, Widor
Prague Brass Ensemble,
A. Bárta – varhany

KALENDARIUM – KVĚTEN

26. 5. 1608 - Čeští stavové se místo v Čáslavi sešli v Praze. Karel st. ze Žerotína jako vyslanec konfederace stavy vyzval, aby se přidaly na Matyášovu stranu. Ty však mezitím získaly slib Rudolfa II., že všechny jejich požadavky (s výjimkou náboženské svobody pro evangelíky) splní, a proto Žerotínovu nabídku odmítly a zachovaly věrnost císaři.

26. 5.-28. 10. 1928 - V Brně proběhla na nově vybudovaném moderním výstavišti Výstava soudobé kultury v Československu, která dokumentovala nesporný pokrok prvních deseti let existence ČSR. Celkem ji navštívilo na 2,7 miliónu osob.

27. 5. 1353 - Karel IV. uzavřel v Budíně třetí manželství (2. února 1353 zemřela královna Anna Falcká) se čtrnáctiletou Annou Svidnickou, dědičkou posledního piastovského údělu, který dosud zůstal mimo dosah české svrchovanosti. Knížectví svídnické a javorské tak bylo (nepřímo) připojeno k České koruně.

27. 5. 1958 - Zemřel v Táboře Emanuel Chalupný (* 14. 12. 1879 v Táboře) - sociolog, který mj. založil a sám redigoval časopis Trocnov. K hlavním dílům, v nichž vytvořil vlastní, pozitivisticky orientovaný sociologický systém, patří pětidílná *Sociologie* (1916 až 1922) a *Sociologie práva a mravnosti* (1929). Byl jedním ze zakladatelů Sociologického ústavu, posledním předsedou Masarykovy sociologické společnosti až do jejího zrušení v roce 1939 a hlavním vydavatelem (spolu s I. A. Bláhou a J. L. Fischerem) Sociologické revue.

28. 5. 1403 - Na Karlově univerzitě byly odsouzeny Viklefovy věroučné články (45 článků). Šlo o první výrazný veřejný projev náboženských a sociálních rozporů a jasný útok německé většiny proti české reformní univerzitní straně.

28. 5. 1848 - Pod vlivem vídeňského povstání (25. a 26. května 1848) a s vědomím zemského velitele knížete Windischgrätze jmenoval hrabě Thun osmičlennou prozatímní vládní radu z českých i německých zástupců. Jejimi členy byli mj. čtyři Češi - F. Palacký, F. A. Brauner, A. Strobach, F. L. Rieger. Thunovi šlo o vytvoření gubernamentálního orgánu, který by byl schopen v případě nutnosti "chopit se prostředků" proti jakémukoliv revolučnímu projevu.

28. 5. 1883 - Narodil se v Kroměříži Václav Talich (+ 16. 3. 1961 v Berouně) - dirigent a hudební pedagog - viz i str. 3.

29. 5. 1438 - Na sněmu v Mělníku se stoupenci kalicha (z řad opoziční šlechty a měšť) dohodli přijmout za českého krále prince Kazimíra, dvanáctiletého bratra polského krále Vladislava III. Jagellonského.

30. 5. 1918 - V Pittsburghu byla uzavřena mezi českými a slovenskými krajanými organizacemi v USA dohoda, která propagovala vznik československého státu s republikánskou vládní formou a s ústavou. Slovensku se v ní přisuzovalo autonomní postavení s vlastní administrativou a sněmem. Konkretizace podoby státu byla ponechána pozdějším rozhodnutím právoplatných zástupců obou národů.

30. 5. 1938 - A. Hitler vydal podrobné instrukce k možnému útoku na ČSR.

30. 5. 1948 - V atmosféře silného politického tlaku se konaly volby do Národního shromáždění. Opoziční kandidáti nebyli připuštěni a voličům byla předložena jednotná kandidátka, na níž měli komunisté zajištěno 70 % ze všech mandátů. Jednotná kandidátka získala 89,3 % hlasů. Parlamentní volby proběhly v rozporu s principy demokratických voleb. Předsedou Národního shromáždění byl 10. června zvolen O. John.

30. 5. 1953 - Národní shromáždění schválilo provedení měnové reformy s platností od 1. června a současně i zavedení jednotného trhu (zrušení přídelového lístkového systému). Reforma spočívala ve výměně peněz: 300 Kčs na osobu v poměru 1 : 5, ostatní 1 : 50, vklady o něco příznivěji. Kromě toho byly zrušeny vázané vklady a životní pojistky. Mzdy, platy a penze se přepočítávaly 1 : 5 a stejně i sociální přídatky. Nové ceny byly podstatně vyšší než na trhu vázaném a nižší než na volném, ceny většiny ostatního zboží a služeb se přepočítávaly v poměru 1 : 50. Pro většinu obyvatel bylo toto opatření šokem.

31. 5. 1433 - V Římě byl Zikmund slavnostně korunován císařem Svaté říše římské (stal se tak třetím Lucemburkem nosícím tento titul a čtvrtým, který získal titul král římský).

31. 5. - 7. 1458 - Vojenská výprava Jiřího z Poděbrad na Moravu mu přinesla úspěch - okamžitě ho přijalo Znojmo, po obsazení Špilberku i Brno a na sněmu v Brně počátkem července mu slíbily poslušnost Olomouc, Uničov a Uh. Hradiště. Jako poslední se poddala Jihlava (15. listopadu po dlouhém obléhání).

31. 5. 1848 - V Brně bylo zahájeno jednání nového moravského zemského sněmu: tvořilo ho 58 velkostatkářů (včetně představených klášterů a nejvyšších zemských úředníků), 18 poslanců měst a korporací (majitelé velkostatků), 5 zástupců olomoucké univerzity, 77 poslanců měst a 103 poslanců venkovských obcí. Pro převahu zástupců z venkova býval posměšně nazýván "selský sněm". Sněm měl vypracovat zemskou ústavu, která by zaručovala Moravě postavení samostatné země, závislé jen na habsburském císařství. Zasedal však vždy v neúplném obsazení (nejvíce 180 poslanců) jen do 24. ledna 1849.

31. 5. 1818 - Narodil se v Hradci Králové Václav Vladivoj Tomek (+ 12. 6. 1905) - historik, politik a pedagog. Rozsah jeho odborných prací je značný (např. učebnice *Novější dějepis rakouský*, *Krátká mluvnice česká*, *Děje království českého*), zajímavé jsou jeho *Paměti*. Životním dílem je však dvanáctisvazkový *Dějepis města Prahy* (do roku 1608), vydaný v letech 1855-1901, který z hlediska bohatosti shromážděného materiálu zůstává dodnes nepřekonaný. Jeho politický konzervatismus a kritický pohled na období husitských válek nic nemění na odborné úrovni jeho práce.

(red)

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9